

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. K.
bytem X

zastoupen Mgr. Jaroslavem Bártou, advokátem
sídlem Kobližná 47/19, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2019, č. j. JMK 91943/2019, sp. zn. S-JMK 78525/2019/OD/VW,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2019, č. j. JMK 91943/2019, sp. zn. S-JMK 78525/2019/OD/VW, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 6. 5. 2019, č. j. ODSČ-91096/18-370, sp. zn. ODSČ-91096/18-FIL/V, **se zrušuje**.
- III. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **13200 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Barty, advokáta se sídlem Kobližná 47/19, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2019, č. j. JMK 91943/2019, sp. zn. S-JMK 78525/2019/OD/VW (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo v části I) výroku zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále též „prvostupňový orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 6. 5. 2019, č. j. ODSČ-91096/18-370, sp. zn. ODSČ-91096/18-FIL/V (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupcích“).
2. Současně bylo žalovaným rozhodnuto o zastavení řízení ve věci přestupku provozovatele vozidla (do 30. 6. 2017 se jednalo o správní delikt) podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), k jehož spáchání mělo dojít ve vazbě na jednání neznámého řidiče vozidla tov. zn. X, RZ: X, spočívajícího v neoprávněném zastavení dne 23. 6. 2015 v 19:34 hod. na ulici Rolnická 7 v Brně, což mělo naplňovat znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
3. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterých se měl dopustit tím, že:
 - jako provozovatel vozidla tov. zn. X, RZ: X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; porušení pravidel silničního provozu neznámým řidičem výše uvedeného vozidla spočívající v porušení dopravního značení „Zákaz zastavení“, tedy porušení povinnosti podle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Rolnická 7 v Brně dne 23. 6. 2015 v 19:34 hod. (dále jen „**první přestupek**“).
 - jako provozovatel vozidla tov. zn. X, RZ: X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; porušení pravidel silničního provozu neznámým řidičem výše uvedeného vozidla spočívající v neoprávněném zastavení na chodníku, tedy porušení povinnosti podle ust. § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Kubánská 4 v Brně dne 22. 10. 2015 v 21:04 hod. (dále jen „**druhý přestupek**“).
 - jako provozovatel vozidla tov. zn. X, RZ: X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; porušení pravidel silničního provozu neznámým řidičem výše uvedeného vozidla spočívající v neoprávněném zastavení ve vzdálenosti kratší než 5 m před přechodem pro chodce, tedy porušení povinnosti podle ust. § 27 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, bylo zjištěno Městskou policií Brno

na pozemní komunikaci Rolnická 3 v Brně dne 1. 4. 2016 v 02:44 hod. (dále jen „**třetí přestupek**“).

- jako provozovatel vozidla tov. zn. X, RZ: X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; porušení pravidel silničního provozu neznámým řidičem výše uvedeného vozidla spočívající v neoprávněném zastavení v křižovatce, tedy porušení povinnosti podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Kubánská 2 v Brně dne 16. 5. 2017 v 17:45 hod. (dále jen „**čtvrtý přestupek**“).
 - jako provozovatel vozidla tov. zn. X, RZ: X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; porušení pravidel silničního provozu neznámým řidičem výše uvedeného vozidla spočívající v porušení dopravního značení „Zákaz zastavení“, tedy porušení povinnosti podle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Rolnická 7 v Brně dne 13. 6. 2017 v 19:58 hod. (dále jen „**pátý přestupek**“).
 - jako provozovatel vozidla tov. zn. X, RZ: X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; porušení pravidel silničního provozu neznámým řidičem výše uvedeného vozidla spočívající v neoprávněném zastavení v křižovatce, tedy porušení povinnosti podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Kubánská 2 v Brně dne 4. 7. 2017 v 04:05 hod. (dále jen „**šestý přestupek**“).
4. Za spáchání přestupků provozovatele vozidla byla žalobci ve společném řízení uložena pokuta ve výši 3 750 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

5. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu. Následně se již zabýval zákonností prvostupňového rozhodnutí, a to v kontextu uplatněné námitky prekluze.
6. V této souvislosti žalovaný předně uvedl, že přistoupil ke zrušení části I. výroku prvostupňového rozhodnutí a zastavení řízení ve vztahu k prvnímu přestupku, neboť odpovědnost za jeho spáchání zanikla, a to s odkazem na uplynutí lhůty stanovené v ust. § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu.
7. Naopak žalovaný dospěl k závěru, že ve vztahu k ostatním přestupkům provozovatele vozidla byla zákonem stanovená promlčecí lhůta dodržena. Stejně tak dospěl žalovaný k závěru, že spáchání jednotlivých přestupků bylo spolehlivě prokázáno, a to při splnění zákonných podmínek pro uplatnění sekundární odpovědnosti provozovatele

vozidla. Co se týče výše uložené pokuty, žalovaný ji považoval za přiměřenou a odůvodněnou, neboť byla ve společném řízení uložena za větší počet spáchaných přestupků.

III. Žaloba

8. V žalobě bylo namítáno, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Přestože žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí přistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k uznání viny za spáchání prvního přestupku, nijak tuto skutečnost nezohlednil při přezkoumání výše uložené pokuty. Přestože žalobce v tomto směru nezpochybnil možnost využití správního uvážení, musí být jeho aplikace řádně zdůvodněna, a to s odkazem na individuální okolnosti případu.
9. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit náklady soudního řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 9. 2019 uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru bylo ve správním řízení postupováno v souladu se zákonem, přičemž prvostupňové a napadené rozhodnutí byla řádně odůvodněna.
11. Při úvaze o stanovení výše uložené pokuty bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že žalobce se dopustil více přestupků. Současně nebyly shledány žádné polehčující okolnosti, jejichž existenci ostatně žalobce vůbec nenamítal. Z toho důvodu žalovaný považoval výši uložené pokuty za přiměřenou a odpovídající individuálním okolnostem případu. Proto krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.
12. V replice ze dne 24. 2. 2020 k vyjádření žalovaného žalobce stručně poukázal na dopady nálezu Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, jímž bylo zrušeno ustanovení § 112 odst. 2 věta právní zákona č. 250/2016 Sb., a to dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů. Závěry Ústavního soudu obsažené v odkazovaném nálezu je třeba vztáhnout na skutky II, III, IV a V vymezené ve výroku prvostupňového rozhodnutí, neboť je patrné, že odpovědnost za ně zanikla před pravomocným skončením správního řízení, pročez napadené rozhodnutí trpí nezákonností.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

13. Krajský soud připomíná, že žalobce v žalobě namítal pouze nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to ve vazbě na výši uložené pokuty. Přesto krajský soud považuje za vhodné stručně poukázat na konkrétní okolnosti týkající se zahájení řízení a projednání jednotlivých přestupků, o kterých nebylo od počátku vedeno společné řízení, a to za účelem následného posouzení skutečnosti, zda odpovědnost za jejich spáchání uplynutím promlčecí doby nezanikla.
14. Ve věci **prvního a druhého přestupku** bylo řízení zahájeno příkazem ze dne 3. 1. 2017 (doručen téhož dne), proti kterému podal žalobce odpor. Z toho důvodu bylo pokračováno v přestupkovém řízení.

15. Ve věci **třetího přestupku** bylo řízení zahájeno příkazem ze dne 7. 2. 2018 (doručen dne 9. 2. 2018), proti kterému podal žalobce odpor, v důsledku čehož bylo pokračováno v přestupkovém řízení.
16. Ve věci **čtvrtého, pátého a šestého přestupku** bylo řízení zahájeno doručením oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 16. 5. 2018 (doručeno dne 17. 5. 2018). Následně bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 12. 2018, č. j. ODSČ-91096/18-276 (doručeno dne 5. 12. 2018), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání třetího, čtvrtého pátého a šestého přestupku. K odvolání žalobce bylo však dané rozhodnutí zrušeno.
17. V rámci následného vedení společného řízení o všech výše uvedených přestupcích bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému se žalobce odvolal. Jelikož prvostupňový orgán nepovažoval odvolání za důvodné, postoupil ho spolu se správním spisem žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
19. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
20. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
21. **Žaloba je důvodná.**
22. Krajský soud se v kontextu okolností případu nejprve zabýval tím, zda odpovědnost za přestupky žalobce jako provozovatele vozidla nezanikla. Přestože se v tomto ohledu nejednalo o jednu z výslovně formulovaných žalobních námitek, je podle ustálené judikatury povinností zdejšího soudu, aby k případné prekluzi přihlížel z úřední povinnosti. Žalobce pak tvrdil prekluzi v návaznosti na nález sp. zn. Pl. ÚS 15/19 v replice k vyjádření žalovaného.
23. Uvedený závěr vyplývá rovněž z nedávno vydaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2020, č. j. 4 As 494/2019 – 62 (odkazovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz), ve kterém je uvedeno, že „Podle judikatury Ústavního soudu představované kupříkladu nálezy ze dne 6. 5. 2009, sp. zn. I. ÚS 1419/09, ze dne 23. 4. 2009, sp. zn. III. ÚS 1463/07, ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. II. ÚS 1464/2007, ze dne 31. 3. 2009, sp. zn. I. ÚS 1138/08, a ze dne 31. 3. 2009, sp. zn. I. ÚS 1417/07, je totiž povinností správních soudů stejně jako jakéhokoli jiného orgánu veřejné moci přihlížet z úřední povinnosti k prekluzi jako základní skutečnosti významné z hlediska hmotného práva, čemuž nebrání přezkumná povaha řízení ve správním soudnictví ani v nich zakotvená koncentrační zásada pro vymezení rozsahu soudního přezkumu.“
24. V době spáchání přestupků (vyjma šestého přestupku) bylo v ust. § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu stanoveno, že: „Odpovědnost právnické osoby za správní delikt

zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.“ V pátém odstavci téhož zákona bylo dále uvedeno, že: „Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby^{38c)} nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby; obdobně to platí pro odpovědnost fyzické osoby za správní delikt podle § 125f.“

25. Dne 1. 7. 2017 došlo k nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „nový přestupkový zákon“), který zavedl nová pravidla ohledně délky a běhu promlčecích dob, jejichž uplynutí má za následek zánik odpovědnosti za přestupek.
26. Podle ust. § 30 písm. a) nového přestupkového zákona: „Promlčecí doba činí 1 rok.“
27. Podle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona platí, že: „Promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.“
28. Podle ust. § 32 odst. 2 téhož zákona: „Promlčecí doba se přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.“
29. V ust. § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona je dále stanoveno, že: „Na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.“
30. V době svého přijetí nový přestupkový zákon obsahoval rovněž ust. § 112 odst. 2, ve kterém bylo uvedeno, že: „Ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiné správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“
31. Následně ovšem došlo k vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, publikován pod č. 54/2020 Sb. (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <https://nalus.usoud.cz>), na nějž upozornil také žalobce ve své replice, kterým bylo rozhodnuto o zrušení první věty ust. § 112 odst. 2 nového přestupkového zákona, neboť toto ustanovení bylo shledáno jako protiústavní. Ústavní soud v citovaném nálezu mj. uvedl, že zbývající část daného ustanovení je i po zásahu Ústavního soudu třeba chápat v původním významu zrušené věty první, tedy že se jedná o lhůty pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůty pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt.

32. Poté však došlo k další změně právní úpravy intertemporálních pravidel zákona o přestupcích, neboť byl vydán nálezn Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, publikován pod č. 325/2020 Sb., kterým byla zrušena také druhá věta výše uvedeného ust. § 112 odst. 2 nového přestupkového zákona. V rámci odůvodnění daného nálezu Ústavní soud konstatoval, že čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod je třeba aplikovat ke všem součástem trestnosti, pod které spadá také právní úprava běhu promlčecích dob stanovených zákonem k zániku odpovědnosti za přestupek.
33. Při posouzení, zda je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, je podle právního názoru Ústavního soudu nezbytné zohlednit celkový výsledek takového postupu z hlediska trestnosti, a to s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem případu. K porušení čl. 40 odst. 6 věty druhé Listiny základních práv a svobod dojde také za předpokladu, pokud by pachatel byl potrestán za spáchání přestupku přesto, že by odpovědnost za přestupek podle nové právní úpravy zanikla ještě před vydáním rozhodnutí o přestupku, tedy že přestupek by za užití nové právní úpravy byl již promlčen.
34. Krajský soud je toho názoru, že výše uvedené právní názory Ústavního soudu je nutné aplikovat také v nyní projednávané věci, a to s odkazem na ust. § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona.
35. Ke spáchání **prvního přestupku** došlo dne 23. 6. 2015, přičemž prvostupňový orgán vydal příkaz mající za následek zahájení řízení o správním deliktu (dnes přestupku) provozovatele vozidla dne 3. 1. 2017 (doručen téhož dne - viz doručenka datové zprávy), tedy až po uplynutí zákonem stanovené promlčecí doby [ust. § 30 písm. a) ve spojení s ust. § 32 odst. 2 nového přestupkového zákona]. Zde je nutné korigovat závěry žalovaného, který rozhodl o zrušení dotčené části prvostupňového rozhodnutí a o souvisejícím zastavení řízení ve věci prvního přestupku s odkazem na nedodržení lhůty stanovené v ust. § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu. Ta se však vztahovala toliko k zahájení řízení, nikoliv k vydání rozhodnutí ve věci. Daná skutečnost však nic nemění na tom, že i podle nové právní úpravy ve stavu po derogačních zásazích Ústavního soudu promlčecí doba před vydáním příkazu zanikla.
36. Ke spáchání **druhého přestupku** došlo dne 22. 10. 2015, přičemž prvostupňový orgán vydal stejně jako v případě prvního přestupku příkaz mající za následek zahájení řízení o správním deliktu (dnes přestupku) provozovatele vozidla dne 3. 1. 2017 (doručen téhož dne - viz doručenka datové zprávy), tedy až po uplynutí zákonem stanovené promlčecí doby podle nové právní úpravy [ust. § 30 písm. a) ve spojení s ust. § 32 odst. 2 nového přestupkového zákona].
37. Ke spáchání **třetího přestupku** došlo dne 1. 4. 2016, přičemž prvostupňový orgán vydal příkaz mající za následek zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla dne 7. 2. 2018 (doručen dne 9. 2. 2018 - viz doručenka datové zprávy), tedy až po uplynutí zákonem stanovené promlčecí doby podle nové právní úpravy [ust. § 30 písm. a) ve spojení s ust. § 32 odst. 2 nového přestupkového zákona].
38. Ke spáchání **čtvrtého přestupku** došlo dne 16. 5. 2017, přičemž prvostupňový orgán zahájil řízení vydáním oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 16. 5. 2018 (doručeno dne 17. 5. 2018 - viz doručenka datové zprávy). K oznámení o zahájení řízení žalobci doručením daného přípisu tedy prokazatelně došlo až den po uplynutí

zákonem stanovené promlčecí doby podle nové právní úpravy [ust. § 30 písm. a) ve spojení s ust. § 32 odst. 2 nového přestupkového zákona].

39. Ke spáchání **pátého přestupku** došlo dne 13. 6. 2017, přičemž prvostupňový orgán zahájil řízení vydáním oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 16. 5. 2018 (doručeno dne 17. 5. 2018 - viz doručenka datové zprávy). V důsledku doručení daného oznámení tedy došlo k přerušení promlčecí doby a počátku běhu nové promlčecí doby v délce 1 roku [ust. § 32 odst. 2 písm. a) nového přestupkového zákona]. Správní orgán I. stupně poté vydal rozhodnutí ze dne 4. 12. 2018, č. j. ODSČ-91096/18-276 (doručeno dne 5. 12. 2018), kterým byl žalobce uznán vinným mimo jiné ze spáchání pátého přestupku, čímž opětovně došlo k přerušení promlčecí doby a počátku běhu nové promlčecí doby v délce jednoho roku [ust. § 32 odst. 2 písm. b) nového přestupkového zákona], ve které následně došlo k nabytí právní moci napadeného rozhodnutí, čímž bylo řízení skončeno. Ve vztahu k pátému přestupku proto byla dodržena jak subjektivní (jednoletá), tak objektivní (tříletá) lhůta pro jeho projednání (ust. § 30 ve spojení s ust. § 32 odst. 2 a 3 nového přestupkového zákona).
40. Ke spáchání **šestého přestupku** došlo dne 4. 7. 2017, přičemž prvostupňový správní orgán zahájil řízení vydáním oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 16. 5. 2018 (doručeno dne 17. 5. 2018 - viz doručenka datové zprávy). V důsledku doručení daného oznámení tedy došlo k přerušení promlčecí doby a počátku běhu nové promlčecí doby v délce 1 roku [ust. § 32 odst. 2 písm. a) nového přestupkového zákona]. Správní orgán I. stupně poté vydal rozhodnutí ze dne 4. 12. 2018, č. j. ODSČ-91096/18-276 (doručeno dne 5. 12. 2018), kterým byl žalobce uznán vinným mimo jiné ze spáchání šestého přestupku, čímž opětovně došlo k přerušení promlčecí doby a počátku běhu nové promlčecí doby v délce jednoho roku [ust. § 32 odst. 2 písm. b) nového přestupkového zákona], ve které následně došlo k nabytí právní moci napadeného rozhodnutí, čímž bylo řízení skončeno. Ve vztahu k šestému přestupku proto byla dodržena jak subjektivní (jednoletá), tak objektivní (tříletá) lhůta pro jeho projednání (ust. § 30 ve spojení s ust. § 32 odst. 2 a 3 nového přestupkového zákona).
41. Na základě výše uvedeného lze tedy dospět k závěru, že odpovědnost žalobce za první, druhý, třetí a čtvrtý přestupek zanikla dříve, než bylo ve věci pravomocně rozhodnuto (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 61/2010 – 89), protože bylo prvostupňové a napadené rozhodnutí v tomto rozsahu vydáno v rozporu se zákonem. Tyto závěry jsou zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2020, č. j. 5 As 92/2019-39).
42. Krajskému soudu tak nezbylo, než prvostupňové a napadené rozhodnutí jako celek zrušit, protože vyslovení viny ve vztahu k pátému a šestému přestupku, u kterých byla promlčecí doba dodržena, nelze od zbývajících částí výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí oddělit.
43. V této souvislosti je vhodné doplnit, že správní orgány budou v dalším řízení povinny v případě uznání viny opětovně posoudit rovněž přiměřenost výše uložené pokuty, které byla v prvostupňovém rozhodnutí výslovně stanovena s odkazem na větší množství spáchaných přestupků (zásada absorpce). Není úkolem krajského soudu, aby tyto úvahy za uvedené procesní situace nahrazoval, jelikož úvahu o udělení správního

trestu žalobci je třeba vzhledem k počtu zbylých nepromlčených přestupků provést úplně nově.

44. Zbývajícími žalobními námitkami (nepřezkoumatelnost uloženého správního trestu) se proto již zdejší soud nezabýval, neboť by jejich vypořádání bylo nadbytečné.

VII. Závěr a náklady řízení

45. Po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, tedy krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť odpovědnost žalobce za první, druhý, třetí, a čtvrtý přestupek zanikla vlivem uplynutí promlčecí doby stanovené zákonem. Krajskému soudu tedy nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, přičemž s přihlédnutím k důvodu nezákonnosti shledal krajský soud nezbytným též zrušení rozhodnutí prvostupňového orgánu ve výroku II. tohoto rozsudku (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
46. V této souvislosti krajský soud příslušnému správnímu orgánu ukládá, aby v navazujícím řízení rozhodl tak, že řízení ve věci prvního, druhého, třetího a čtvrtého přestupku provozovatele vozidla se podle ust. § 86 odst. 1 písm. h) ve spojení s ust. § 112 odst. 1 nového přestupkového zákona zastavuje, protože zákonem stanovená lhůta k jejich projednání uplynula. Ve vztahu k pátému a šestému přestupku příslušný správní orgán věc v rámci zákonem stanovené promlčecí doby znovu projedná a rozhodne, přičemž v rámci případné úvahy o výši uložené pokuty zohlední všechny rozhodné a tímto rozsudkem dotčené okolnosti případu. Právním názorem krajského soudu jsou správní orgány v dalším řízení vázány (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).
47. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a právnímu zástupci žalobce vznikly náklady za tři úkony právní služby (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby a replika ze dne 24. 2. 2020) po 3 100 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce krajskému soudu nedoložil, že je plátcem DPH, nezvýšil krajský soud náhradu odměny za právní zastoupení o částku připadající na tuto daň. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 13200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. června 2021

Ph.D., v.r.

JUDr. Lukáš Hlouch,

samosoudce

Za správnost vyhotovení:

K. M.